

og lignede hinanden. Det var jo som talt ud af en CD'ers hjerte. For en CD'ers hjerte er jo netop, at Socialdemokrater og borgerlige skal samarbejde, fordi det er det, der giver stabilitet i samfundet.

Og netop for at forebygge grøftegravningen er vi selvfølgelig tilfredse med den vedtagelse, som vi selv er medforslagsstiller til, for den er fremadrettet, den taler om det meget, efter vores opfattelse, centrale, nemlig at der skal være et bredt samarbejde. Og for at forebygge enhver misforståelse, så opfatter vi det brede samarbejde, det, som vedtagelsen lægger op til, som det samarbejde, der var omkring finansloven, altså de fire borgerlige partier og regeringen.

Det andet er, at den taler om nogle konkrete problemer, der skal løses. Men jeg vil da gerne understrege, at jeg er meget tilfreds med, at der hverken udtrykkes mistillid eller udtrykkes kritik eller udtrykkes en eller anden karaktergivning af regeringen. Det var meget væsentligt for os, at det ikke kom med i denne debat, for vi synes ikke, den hører hjemme her, og vi synes, at Folketinget skal beskæftige sig med de problemer, der er i samfundet, i stedet for at rende rundt og give karakterer til hinanden.

Vi har, som jeg sagde tidligere, ikke peget på denne her regering; vi førte valgkamp på en anden regering. Men det er altså en god gammel CD-skik, at enhver regering i dette land skal have fairplay, at vælgerne har sammensat et Folketing, der udmønter sig i en regering, og den regering er vores regering, det er landets regering, det er den, der skal styre. Så kan en regering selvfølgelig gøre noget så dumt, så selv vi reagerer. Men det er jo heldigvis sjældent, vi ser det. Og det er ud fra synspunktet om, at det værste, der kunne ske i dansk folkestyre, da ville være, at vi fik et politisk system, der ligner det i andre lande, hvor man har en regeringskrise og valg og nye regeringer, og hvad ved jeg, hvert andet år, eller hvert halve år, eller hver tredje måned, eller hvad det nu er i nogle lande.

Den bedste gave, Folketinget kan give både erhvervslivet og velfærdssamfundet, er, at vi har politisk stabilitet. Og politisk stabilitet er, at en regering kan få lov til at arbejde efter et valg og i en længere periode. Og det er den indfaldsvinkel, vi har. Derfor er vi tilfredse med, at vedtagelsen har den formulering, den har.

Jeg er lidt ked af naturligvis, at regeringspartierne har valgt ikke at støtte den, det er klart. Jeg opfatter den som et klart signal om et ønske

om et samarbejde med regeringen, men vi må jo så bevise på en anden måde, at det kan komme. Jeg håber så ikke, at det er en afvisning af den tanke, der ligger i afvisningen af vedtagelsen, men at det mere eller mindre er diskussioner om enkeltord i vedtagelsen, der er spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo fuldstændig korrekt, at CD's selvopfattelse er at være fluepapiret på midten og tiltrække så meget, som det er muligt. Og det er jo en rolle, som man kan vælge, og det er en fuldstændig legal rolle.

Men bliver hr. Peter Duetoft alligevel ikke en lille smule bekymret, når det nu viser sig, at den vedtagelse, som vel ikke mindst på CD's foranledning er blevet strikket sammen, faktisk ikke indeholder noget som helst. Jo, den indeholder nogle ord. Nogle af ordene lyder, at regeringen opfordres til et bredt samarbejde om forslag, der kan sikre bedre hjemmehjælp.

Så har vi fået oplyst, at her i eftermiddag skal der behandles et forslag fra CD, et ganske fortrinligt og udmærket forslag om bedre hjemmehjælp, og jeg ved ikke, om det er et flertal, men i hvert fald det største af de partier, der har skrevet under på den her vedtagelse, lavet sammen med hr. Duetofts parti, ja, de vil stemme imod CD's forslag om bedre hjemmehjælp.

Kort sagt, det her indeholder intet andet end varm luft. Er det trods alt ikke for lidt for CD at have den rolle at være samler omkring varm luft?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Duetoft fik formuleret en interessant sætning – kan jo hænde – som gik ud på, at i Danmark skulle vi ikke have det sådan, at der var valg hvert andet år.

I Danmark skulle vi have stabilitet omkring regeringer. Må jeg minde hr. Duetoft om, at vi i Danmark har haft valg i 1973, 1975, 1977, 1979, 1981, 1984, 1987, 1988, 1990. I alle disse år var der faktisk folketingsvalg ca. hvert andet år. Hvorfor? Hvorfor? Ja, det var selvfølgelig, fordi det ikke var muligt at skabe flertal i Folketinget for en seriøs og ordentlig politik.

Hvorfor har vi så haft situationer siden 1994 og 1998, hvor der næsten har været en hel valgperiode? Er det så, fordi der føres en bedre politik? Nej, det er, fordi partierne er blevet bange